

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 23 kwietnia 2020 r.

DIH-2.709.5.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 39/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 5 stycznia 2020 r., złożonego przez Przedsiębiorstwo Handlowe Węglobud Spółka Akcyjna w Szczecinie reprezentowane przez Prezesa Zarządu [...], od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 20 grudnia 2019 r. WPN.8361.142,159.2019 wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego węgla kamiennego w sortymencie groszek II, w którym wartość parametru jakościowego zdolność spiekania była niezgodna ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 14 stycznia 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorstwa Handlowego Węglobud Spółka Akcyjna w Szczecinie (dalej zwanego: „Przedsiębiorcą”, „Stroną” lub „Spółką”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach 25 lipca 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr WPN/U-53/PS/19 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia

25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) oraz kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do przedsiębiorcy punkcie sprzedaży przy ul. [...] w Stargardzie. Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do materiału dowodowego jako załącznik do protokołu kontroli z dnia 29 lipca 2019 r. Podczas przeprowadzonej kontroli ustalono, że w kontrolowanym składzie opału Strona prowadzi działalność polegającą na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 25 lipca 2019 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o masie 25,303 tony składowanej w przyłomie próbki węgla kamiennego w sortymencie groszek II tj. próbkę paliwa stałego nr 0046/19/8147 o masie 31,74 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8659/19/8147 o masie 30,52 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 003118. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 409/1/2019. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 47/SO10/2019 z dnia 24 lipca 2019 r. wystawionego przez kontrolowanego przedsiębiorcę.

W trakcie kontroli osoba upoważniona do reprezentowania Spółki okazała wydruk z systemu magazynowego z którego wynika, że w momencie rozpoczęcia kontroli w składzie opału przy ul. Rzeźniczej 7 w Stargardzie znajdowały się następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie kostka w ilości 28,320 tony,
- 2) węgiel kamienny w sortymencie eko-groszek w ilości 20,399 tony,
- 3) węgiel kamienny w sortymencie groszek II w ilości 25,303 tony,
- 4) węgiel kamienny w sortymencie miał II w ilości 20,250 tony,
- 5) węgiel kamienny w sortymencie orzech (Q26000) w ilości 20,422 tony,
- 6) węgiel kamienny w sortymencie orzech (Q-A-S 29/070/06) w ilości 26,919 tony,
- 7) węgiel kamienny w sortymencie orzech I w ilości 5,669 tony,
- 8) węgiel kamienny w sortymencie orzech II (Q-A-S 29/060/06) w ilości 13,861 tony,
- 9) węgiel-brykiet brunatny w ilości 4,611 tony.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przyjął jako wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli 25 lipca 2019 r., wartość pobranego do badań węgla kamiennego w sortymencie groszek II, która wynosiła [...] zł. W trakcie kontroli ustalono, że po wydaniu paliwa stałego Przedsiębiorca dokonuje rejestracji sprzedaży na kasie fiskalnej i wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego kopię. Protokół kontroli zawierający m. in. powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej

placówce w dniu 29 lipca 2019 r. oraz podpisany bez uwag przez osobę upoważnioną do reprezentowania Przedsiębiorcy.

Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej). Spółka nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/409/1/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 25 lipca 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek II, nr próbki 0046/19/8147, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 47/SO10/2019 z dnia 24 lipca 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na zawyżony parametr zdolność spiekania, która wartość wyniosła 50 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 16 do 40 RI.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0046/19/8147 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8659/19/8147 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8659/19/8147 wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, sprawozdanie z badań FM/409/1A/2019 z uwagi na zawyżony parametr zdolność spiekania, która wartość wyniosła 58 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 16 do 40 RI (z uwzględnieniem dopuszczalnego odchylenia wynoszącego 3 RI wartość spełniająca wymagania zadeklarowane w świadectwie wyniosła $\geq 16-3$ RI $\leq 40+3$ RI).

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 19 sierpnia 2019 r. na podstawie upoważnienia nr WPN/U-59/PS/19, w należącym do Spółki składzie opału przy ul. Rzeźniczej 7 w Stargardzie, przekazali osobie upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy sprawozdania z przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Ponadto poinformowali, że na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej).

Spółka skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i w piśmie z dnia 27 sierpnia 2019 r. poinformowała, iż przy sporządzaniu świadectwa jakości opiera się całkowicie i wyłącznie na świadectwach uzyskanych od dostawców bądź producentów paliw stałych. W przypadku badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie groszek II informacje, które posłużyły do sporządzenia świadectwa jakości pochodziły z kopalni Mysłowice-Wesoła. Zdaniem Spółki podmiotem zobowiązanym do pokrycia jakiegokolwiek kar czy kosztów powinien być podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie jej w błąd. Przedsiębiorca wskazuje, że wyniki badań parametru zdolność spiekania mieszczą się w granicy wyznaczonej w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890). Ponadto zdaniem kontrolowanego Przedsiębiorcy różnica w wyniku otrzymanym przez laboratorium jest zbliżona do różnicy deklarowanej w związku z czym można mówić o niedokładności badania, która również przemawia za tym, że obciążenie Przedsiębiorstwa Handlowego Węgłobud Spółka Akcyjna byłoby niezasadne i krzywdzące.

Pismem z 22 listopada 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów oraz o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Pismo zostało doręczone Stronie 25 listopada 2019 r.

Strona w piśmie z 26 listopada 2019 r. poinformowała, że w dotychczasowej wieloletniej działalności handlowej zawsze i konsekwentnie kierowała się uczciwymi praktykami rynkowymi i dbałością o szeroko rozumiany interes konsumentów. Przedsiębiorca wystawiając świadectwo jakości paliw stałych każdorazowo posługuje się dokumentacją otrzymaną z kopalni – producenta paliw stałych. W związku z powyższym, zdaniem Spółki, właściwe byłoby prowadzenie postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej również wobec producenta paliw stałych jako strony postępowania. W piśmie poinformowano, że Przedsiębiorca jest Autoryzowanym Sprzedawcą węgla z kopalń Polskiej Grupy Górniczej, a węgiel kamienny pobrany do badań podczas kontroli pochodził z Kopalni Mysłowice – Wesoła, która dla badanej partii paliwa stałego wydała kartę produktu nr KP/60/44/Gk II Wesoła w której wskazała wartość parametru zdolność spiekalności jako przedział 16-40 RI. Ponadto Spółka poinformowała, że w roku 2018 nie wykazała obrotu węglem kamiennym w sortymencie groszek II, zaś w roku 2019 r. jego sprzedaż wyniosła [...] netto. Następnie w piśmie z dnia 4 grudnia 2019 r. Strona w uzupełniła powyższe informacje podając, że wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli wyniosła [...] zł.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 20 grudnia 2019 r., wydał decyzję WPN.8361.142,159.2019 nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagą na to, że wystawił świadectwo jakości

w którym wartość parametru jakościowego zdolność spiekania była niezgodna ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie groszek II, która wynosiła [...] zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 czyli poprzedzającym rok kontroli, która wynosiła [...] zł. Ponadto organ I instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej kontrolowany w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odnosząc się do wyjaśnień Strony z 26 listopada 2019 r. stwierdził, że nie mają one wpływu na ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a także na zastosowaną kwalifikację prawną. Decyzja została doręczona 23 grudnia 2019 r.

Przedsiębiorca pismem z dnia 5 stycznia 2020 r. odwołał się od decyzji WPN.8361.142,159.2019 i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. W uzasadnieniu Strona wskazała, że zaistniała sytuacja skutkująca nałożeniem na nią kary pieniężnej wynikała na skutek niezawinionego błędu. Polegał on na „przepisaniu” parametrów węgla umieszczonych przez jego dostawcę oraz producenta na karcie produktu KP/60/39/Gk II Wesoła, którą to dokumentację traktował za rzetelnie sporządzoną i wiarygodną. Strona wskazuje, że przeprowadzone badania laboratoryjne nie pozwalają jednoznacznie określić jego parametrów w tym także zdolności spiekania, bowiem to samo laboratorium w pierwszym badaniu podaje wartość 50 RI, a w drugim 58 RI. Strona wskazuje, że odchylenia od wskazanej normy są nieznaczne, a biorąc pod uwagę granice błędu przy możliwości zastosowania innej metody badawczej można stwierdzić, że paliwo spełnia wymagania. Ponadto wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 Kpa, ponieważ waga naruszenia jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa. Znikomość naruszenia zdaniem Przedsiębiorcy potwierdza brak skarg ze strony konsumentów oraz różnice w wynikach badań. Ponadto wskazuje, że obrót zakwestionowanym paliwem stanowił 3% całego obrotu. Przedsiębiorca informuje, iż niezwłocznie po otrzymaniu wyników laboratoryjnych sporządził nową deklarację jakości uwzględniającą wyniki badań laboratoryjnych.

Pismem z 6 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 11 lutego 2020 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2020 r. organ odwoławczy zmienił termin rozpatrzenia sprawy wskazując dzień 20 marca 2020 r.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2020 r. organ odwoławczy zmienił termin rozpatrzenia sprawy wskazując dzień 20 kwietnia 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ww. ustawy wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek wskazać w świadectwie jakości wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 29 lipca 2019 r. (nr akt kontroli WPN.8361.142.2019) wraz z załącznikami oraz sprawozdanie z badania próbki paliwa stałego nr FM/409/1/2019 z dnia 2 sierpnia 2019 r. i próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/409/1A/2019 z dnia 13 sierpnia 2019 r. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0046/19/8147 o masie

31,74 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8659/19/8147 o masie 30,52 kg, pobrano z należącego do Strony składu opału przy ul. Rzeźniczej 7 w Stargardzie, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 003118. Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/409/1/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 25 lipca 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek II, nr próbki paliwa stałego 0046/19/8147, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 47/SO10/2019 z dnia 24 lipca 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na zawyżony parametr zdolność spiekania, która wynosiła 50 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 16 do 40 RI.

Ponieważ badanie próbki podstawowej paliwa stałego nr 0046/19/8147 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8659/19/8147 zostało przeprowadzone z urzędu. Badanie to wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego z uwagi na zawyżony parametr zdolność spiekania, która wynosiła 58 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 16 do 40 RI, co zostało udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/409/1A/2019.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości. Tym samym wydane przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań, która wynosiła [...] zł oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, która zgodnie z oświadczeniem Strony wynosiła [...] zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. Strona podniosła argument, że przeprowadzone badania laboratoryjne nie pozwalają jednoznacznie określić parametrów badanego paliwa stałego w tym także zdolności spiekania, bowiem to samo laboratorium w pierwszym badaniu podaje wartość 50 RI, a w drugim 58 RI. Przedsiębiorca wskazuje, że odchylenia od wartości podanej w świadectwie jakości są nieznaczne, a biorąc pod uwagę granice błędów przy możliwości zastosowania innej metody badawczej można stwierdzić, że paliwo spełnia wymagania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wskazać, że argument o braku jednoznaczności przeprowadzonych badań nie może zostać uwzględniony. Ponieważ metody badania jakości paliw stałych określa załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893), zgodnie z pkt 6.1 załącznika zdolność spiekania oznacza się metodą Rogi polegającą

na szybkim odgazowaniu pod stałym ciśnieniem mieszanki węgla z antracytem wzorcowym jako dodatkiem schudzającym i na oznaczeniu wytrzymałości mechanicznej otrzymanej nielotnej pozostałości (koksiku) przez poddanie jej bębnowaniu w ściśle znormalizowanych warunkach laboratoryjnych. Jak stanowi pkt 6.2 załącznika sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia i podawania wyników, a także precyzję metody określa norma PN-G-04518:1981. Analiza treści znajdujących się w materiale dowodowym sprawy sprawozdań z badań o numerach FM/409/1/2019 z dnia 2 sierpnia 2019 r. oraz FM/409/1A/2019 z dnia 13 sierpnia 2019 r. wykazała, że oznaczenie parametru zdolność spiekania zostało dokonane metodą badawczą określoną w normie PN-G-04518:1981. Ponadto organ odwoławczy wyjaśnia, iż zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2. W tej sprawie przeprowadzające badania niezależne akredytowane laboratorium, POLCARGO INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Szczecinie po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń oceniło, że wartość parametru zdolność spiekania badanego węgla kamiennego w sortymencie groszek II nie spełnia wymagań jakościowych wskazanych przez Stronę w wystawionym w dniu 24 lipca 2019 r. świadectwie jakości nr 47/SO10/2019, co zostało udokumentowane w sprawozdaniach z badań o numerach FM/409/1/2019 i FM/409/1A/2019. Zarówno uzyskany wynik w pierwszym badaniu – próbki do badań - 50 RI (sprawozdanie z badań FM/409/1/2019) oraz wynik badania próbki kontrolnej – 58 RI (sprawozdanie z badań FM/409/1A/2019) potwierdzają, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w wystawionym w dniu 24 lipca 2019 r. świadectwie jakości nr 47/SO10/2019 dla parametru zdolność spiekania. Ponownie należy podkreślić, że przy ocenie uzyskanych wyników badań laboratorium zgodnie z § 3 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych uwzględniło odchylenia określone w § 2 tego rozporządzenia.

Odnosnie wniosku o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej należy wskazać, iż z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zważył, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr NBP O/O Szczecin: 02 1010 1599 0028 5722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odnośnie wskazanych przez Stronę w odwołaniu okoliczność, że zapłacenie kary pieniężnej stanowiłoby znaczną dolegliwość dla budżetu prowadzonej działalności gospodarczej informuje, że nie stanowi ona przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną (w tym przypadku Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej), zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).
5. Na podstawie art. 15zżs ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374, poz. 568 z późn. zm.) w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a

rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Ponadto, zgodnie z art. 15zżs ust. 11 zaprzestanie czynności przez sąd, organ lub podmiot, prowadzące odpowiednio postępowanie lub kontrolę, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących bezczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) [...]
- 3) a.a.